

Københavns Byret

Justitsministeriet
Lovafdelingen/Lovkvalitetskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Præsidenten
Domhuset, Nytorv 25
1450 København K.
Tlf. 99 68 70 15
CVR 21 65 95 09
administration.kbh@domstol.dk
J. nr. 9099.2013.46

Den 15. juli 2013

Ved en mail af 25. juni 2013 har Justitsministeriet anmodet om eventuelle bemærkninger til udkast til forslag til lov om ændring af medicansvarsloven (forlængelse af klagefrist og opbevaringsperiode).

Jeg skal i den anledning på byretspræsidenternes vegne oplyse, at forslaget ikke giver byretterne anledning til at fremkomme med bemærkninger.

Der henvises til j.nr. 2013-777-0009.

Med venlig hilsen

Søren Axelsen

RIGSADVOKATEN

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Lovkvalitetskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

DATO 22 august 2013

JOURNAL NR

RA-2013-890-0035

REDES ANFØRT VED SVAREKRIVELSER

SAGSBEHANDLER LSK

RIGSADVOKATEN

FREDERIKSHOLMS KANAL 16
1220 KØBENHAVN K

TELEFON 72 68 90 00
FAX 72 68 90 04

Ved e-mail af 25. juni 2013 (sagsnr. 2013-777-0009) har Justitsministeriet anmodet om en udtalelse vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af medieansvarsloven (Forlængelse af klagefrist og opbevaringsperiode).

I den anledning skal jeg meddele, at lovudkastet ikke giver Rigsadvokaten anledning til bemærkninger.

Med venlig hilsen

Ole Hasselbeard

Michelle Argir Simonsen

Fra: MKR002@politi.dk
Sendt: 26. juni 2013 13:08
Til: Æ Lovkvalitetskontoret (951s08)
Cc: Michelle Argir Simonsen
Emne: SV: Udkast til lovforslag til Lov om ændring af medieansvarsloven (Forlængelse af klagefrist og opbevaringsperiode)

Justitsministeriet har ved e-mail af g.d. anmodet Rigspolitiet om en udtalelse om ovennævnte udkast til lovforslag.

Rigspolitiet kan i den anledning oplyse, at Rigspolitiet ikke har bemærkninger dertil.

Mvh

Mette Kreiborg
Specialkonsulent

Direktionssekretariatet
Polititorvet 14
1780 København V
Direkte +45 4515 2029
Mobiltlf.+45 9135 7706
E-mail MKR002@politi.dk

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Justitsministeriet [<mailto:jm@jm.dk>]

Sendt: 25. juni 2013 16:15

Til: dommerforeningen@gmail.com; kolding@domstol.dk; kobenhavn@domstol.dk; Rønne, Britt (BRO001); slrtv@slrtv.dk; holbaek@domstol.dk; drreb@drreb.dk; aarhus@domstol.dk; info@danskpresseforbund.dk; info@arf.dk; hjorring@domstol.dk; glostrup@domstol.dk; randers@domstol.dk; naestved@domstol.dk; frederiksberg@domstol.dk; bornholm@domstol.dk; svendborg@domstol.dk; roskilde@domstol.dk; odense@domstol.dk; nykobing@domstol.dk; lyngby@domstol.dk; horsens@domstol.dk; holstebro@domstol.dk; aalborg@domstol.dk; helsingor@domstol.dk; esbjerg@domstol.dk; hillerod@domstol.dk; viborg@domstol.dk; sonderborg@domstol.dk; herning@domstol.dk; tv3@viasat.dk; direktion@tv2oj.dk; direktion@tv2east.dk; direktion@tv2nord.dk; redaktionen@tv2lorry.dk; direktion@tv2fyn.dk; direktion@tv2bornholm.dk; jura@tv2.dk; halo@tvsyd.dk; jvbr@tvmidtvest.dk; tdc@tdc.dk; info@stofa.dk; info@sbstv.dk; post@kulturstyrelsen.dk; info@pro-f.dk; \$Presse nævnet (9555Skr); dfi@dfi.dk; ks@ks.dk; info@koda.dk; itek@di.dk; itb@itb.dk; info@komc.dk; ck@fda.dk; fbr@fbr.dk; forbrugerombudsmanden@kfst.dk; journalen@dr.dk; mv@kulturcenter.dk; dj@journalistforbundet.dk; mail@danskemedier.dk; daf@annoncoer.dk; info@dmjx.dk; copydan@copydan.dk; samfund@advokatsamfundet.dk; hoeringer@dommerfm.dk; ADM FP Rigspolitichefens forkontor; rigsadvokaten@ankl.dk; post@oestrelandsret.dk; gramex@gramex.dk; post@vestrelandsret.dk

Emne: Udkast til lovforslag til Lov om ændring af medieansvarsloven (Forlængelse af klagefrist og opbevaringsperiode)

Hermed sender Justitsministeriet høring over udkast til forslag til lov om ændring af medieansvarsloven (Forlængelse af klagefrist og opbevaringsperiode).

Høringsfristen er fredag d. 23. august 2013.

Se venligst vedhæftede filer.

Med venlig hilsen

Dinna Hallenberg Olsen
Assistent

Fælles service
Slotsholmsgade 10
1216 København K
www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Domstolsstyrelsen

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Sendes alene via e-mail til lovkvalitetskontoret@jm.dk med kopi til mar@jm.dk

Store Kongensgade 1-3
1264 København K
Tlf. +45 70 10 33 22
Fax +45 7010 4455
post@domstolsstyrelsen.dk
CVR nr. 21-65-95-09
EAN-nr. 5798000161184

J. nr. 2013-4101-0048-6
Sagsbeh. Jacob Søndergaard
Dir.tlf. 99 68 43 07
Mail JAS@domstolsstyrelsen.dk

9. august 2013

**Høring over udkast til forslag til lov om ændring af medieansvarsloven
(Forlængelse af klagefrist og opbevaringsperiode)**

Justitsministeriet har ved brev af 25. juni 2013 sendt udkast til forslag til lov om ændring af medieansvarsloven (Forlængelse af klagefrist og opbevaringsperiode) i høring.

Domstolsstyrelsen kan i den forbindelse oplyse, at udkastet ikke giver styrelsen anledning til bemærkninger.

Med venlig hilsen

Jacob Søndergaard

Advokatrådet

ADVOKAT
SAMFUNDET

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10

1216 København K

lovkvalitetskontoret@jm.dk + mar@jm.dk

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K

TLF. 33 96 97 98

FAX 33 36 97 50

DATO: 11. juli 2013

SAGSNR.: 2013 - 2027

ID NR.: 243636

**Høring - over udkast til forslag til lov om ændring af medicansvarsloven
(Forlængelse af klagefrist og opbevaringsperiode)**

Ved e-mail af 25-06-2013 har Justitsministeriet anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte udkast.

Advokatrådet har ikke bemærkninger til det fremsendte høringsmateriale.

Med venlig hilsen

Torben Jensen

Michelle Argir Simonsen

Fra: Karin Løntoft Degn-Andersen [kda@dmjx.dk]
Sendt: 22. august 2013 11:16
Til: Æ Lovkvalitetskontoret (951s08)
Cc: Michelle Argir Simonsen; sekretariat; Oluf Jørgensen
Emne: Høringssvar fra Danmarks Medie- og Journalisthøjskole
Vedhæftede filer: Medieansvar_OJ.pdf

Hermed høringssvar fra Danmarks Medie- og Journalisthøjskole til udkast til lovforslag til Lov om ændring af medieansvarsloven.

Vi har ingen kommentarer til det indholdsmæssige i lovændringen, men vil gerne gøre opmærksom på, at der inden længe hos forlaget Reitzel udkommer en bog om bl.a. ytringsfrihed, hvor i vores forskningschef, Oluf Jørgensen, har skrevet et kapitel om medieansvarslovens betydning for ytringsfriheden. Bogen hedder "Ytringsfrihed til forhandling". Kapitlet er også vedhæftet her:

Bogens indhold:

Per Stig Møller: Forord -----> eller: Ejvind Hansen: Indledning, rammesætning

Betingelser for ytringers succes (retoriske)

Michael Ejstrup: Om sprogets betydning for, hvad vi kan sige.

Lisa S. Villadsen: Om kontekstens betydning for kritiserbarhed. Retorisk analyse af konkrete cases

Undersøgelser af den danske offentlighed (empiriske)

Henrik Reintoft Christensen: Om præsternes deltagelse i den offentlige debat.

Peter Bro: Hvem får taleret i den danske offentlighed?

Roger Buch og og Flemming Tait Svith: Om kommunalreform og professionalisering af kommunikation.

Principielle overvejelser over problemer og udfordringer (juridisk, filosofiske)

Oluf Jørgensen: Om medieansvarslovens betydning for ytringsfriheden.

Lars Bjerg: Om anonymiteten som ytringsfrihedens alkohol

Ejvind Hansen: Om rettighedstanken

Evt: Per Stig Møller: Efterord

Venligst

KARIN LØNTOFT DEGN-ANDERSEN
TEAMANSVARLIG - FULDMÆGTIG

 **DANMARKS MEDIE- OG
JOURNALISTHØJSKOLE**

OLOF PALMES ALLE 11
DK-8200 AARHUS N

TEL +45 89 440 402
MOB +45 20 36 50 93
MAIL [KDA@DMJX.DK](mailto:kda@dmjx.dk)

WWW.DMJX.DK

Medieansvar

Rammerne for medieansvar er vigtige for informations- og ytringsfriheden

Af Oluf Jørgensen

1. Nye tider – nye problemstillinger

Folketinget har i 2012 – 13 markeret interesse for at få belyst behov for ændringer af regler og praksis på medieansvarsområdet. I foråret 2012 afholdt Folketingets Retsudvalg og Kulturudvalg en høring på Christiansborg og de to udvalg har både før og efter høringen afgivet fælles beretninger med fokus på medieansvar.¹ Det presseetiske klageorgan - Pressenævnet - har både før og efter folketingshøringen skærpet kravene til medier bl.a. om mere synlig publicering af nævnets kritik. Brancheorganisationen Danske Medier og Journalistforbundet nedsatte efter høringen et udvalg til at forberede ændringer i de generelle presseetiske retningslinjer, og i foråret 2013 er ændringer i de presseetiske retningslinjer blevet vedtaget af organisationernes kompetente organer.

Medielandskabet er ændret meget de seneste årtier i takt med den teknologiske udvikling. Tidligere var formidling til offentligheden forbeholdt de få. Den digitale udvikling og ikke mindst internettet betyder, at informations- og ytringsfrihed har fået reel betydning for mange, der selv kan sørge for publicering. De traditionelle massemedier – aviser, magasiner, radio- og tv-kanaler – publicerer nu også i høj grad på internettet.

Webpublicering, der spredes hurtigt og bliver tilgængelig overalt, giver nye vilkår og udfordringer. Mediernes indhold bliver i stigende grad leveret af ikke-professionelle, der også bidrager til traditionelle mediers websider med kommentarer og billeder. Udviklingen giver større vanskeligheder med placering af ansvar for fejl og krænkelser især ved publicering fra anonyme kilder. Publicering af krænkende oplysninger, der bliver hængende uden tidsbegrænsning kan give alvorlige problemer. Omvendt kan det også være et problem for den historiske dokumentation, at information kan fjernes eller ændres ligeså hurtigt, som det er publiceret.

Rammerne for medieansvar har stor betydning for informations- og ytringsfriheden, der i relation til medier traditionelt betegnes pressefrihed. Medieansvarsloven er en særlov for visse medier, der bl.a. giver grundlag for redaktøransvar, kildebeskyttelse og det presseetiske klagesystem. Loven er fra 1992, hvor medielandskabet så ganske anderledes ud, og der er grund til at overveje, om lovens regler passer til nutidens udfordringer. Det er vigtigt for den demokratiske udvikling, at ændringer sker med respekt for de grundlæggende principper for informations- og ytringsfrihed.

¹ Høringen fandt sted 9.5.2012 og fælles beretninger fra de to folketingsudvalg blev afgivet 29.2.2012 og 21.2.2013

2. Hvilke medier er omfattet af medieansvarsloven

Særlige regler for medieansvar blev indført i 1851 for trykte publikationer inklusive bøger. Med presseloven fra 1938 blev særreglerne begrænset til periodiske skrifter. Radio og tv kom først ind under det særlige presseretlige ansvarssystem, da presseloven i 1992 blev afløst af medieansvarsloven på baggrund af Medieansvarsudvalgets betænkning fra 1990.

Periodiske skrifter

Medieansvarsloven omfatter "indenlandske periodiske skrifter, herunder billeder og lignende fremstillinger, der trykkes eller på anden måde mangfoldiggøres" (§ 1, nr. 1). Formuleringen angiver klart, at det ikke er afgørende, at fremstilling sker ved trykning, og det blev i sin tid nævnt i Medieansvarsudvalgets betænkning, at "nye tekniske former for mangfoldiggørelse af skrifter m.v. automatisk vil falde ind under lovens bestemmelser". Medieansvarsudvalget tænkte dog ikke på digitale publiceringsformer som "periodiske skrifter".²

Det er ikke afgørende, om ejeren er dansk eller udenlandsk. Medieansvarsloven gælder for aviser og blade, hvor udgiveren – f.eks. en enkeltperson, fond, selskab, forening eller myndighed – udøver virksomhed her i landet (§ 2 stk. 2). Det skal afgøres ved en samlet vurdering med vægt på, om mediet har forretningsadresse og redaktionel virksomhed i Danmark.

Periodiske skrifter, der udkomme mindst to gange om året, er omfattet f.eks. dagblade, distriktsaviser, magasiner og fagtidsskrifter – store som små (§ 2 stk. 3). Medieansvarsudvalget mente, at der desuden burde stilles indholdsmæssige krav til et medie for at være omfattet af de særlige presseretlige ansvarsregler, men udvalget opgav at definere krav herom.³

Radio og tv

Medieansvarsloven gælder for radio- og tv-kanaler fra DR, TV 2, regionale TV 2-virksomheder og andre, der har tilladelse eller er registreret til at udøve radio- og fjernsynsvirksomhed i Danmark (§ 1, nr. 2). Loven gælder både for landsdækkende og lokale kanaler. On-demand-programvirksomhed skal ikke registreres og er ikke omfattet af medieansvarsloven.

Henvisningen til radio- og fjernsynslovens regler om tilladelse og registrering blev anvendt for at afgrænse mod udenlandsk programvirksomhed. Medieansvarsudvalget tog ikke stilling til danske tv-kanaler, der produceres i Danmark til et dansk publikum, men sendes via signaler fra et andet land. Medieansvarsudvalget var opmærksom på, at EF (senere betegnet EU) i 1989 vedtog et direktiv for "tv uden grænser", men gik ikke ind på en nærmere vurdering af konsekvenser, fordi Danmark, der stemte imod direktivet, havde erklæret, at man ikke ville rette sig efter det.⁴

Senere er EU-direktivet om "tv uden grænser" nu direktivet om "audiovisuelle medietjenester" blevet anerkendt som forpligtende for Danmark. En række kommercielle danske tv-medier, der har valgt satellitopkobling fra London, kan på grundlag af direktivets snirklede kriterier holdes uden for den danske radio- og fjernsynslov. Disse danske medier er også undtaget fra medieansvarsloven på grund af denne lovs henvisning til radio- og fjernsynslovens kriterier.

Internetmedier

² Betænkning 1205.1990 side 43

³ Betænkning 1205.1990 side 103

⁴ Betænkning 1205.1990 side 354

Ved periodiske skrifter, radio og tv, der er omfattet af medieansvarsloven, gælder loven for alt redaktionelt stof, der bliver publiceret, inklusive underholdning, musikprogrammer og læserbreve.

Tekster, billeder og lydprogrammer ved andre medier, kan blive omfattet af medieansvarsloven, hvis de kan ligestilles med nyhedsformidling i trykte medier, radio eller tv (§ 1 nr. 3). Loven supplerer med et krav om aktiv tilmelding til Pressenævnet (§ 8, stk. 1).

I Medieansvarsudvalgets betænkning omtales "andre elektroniske informationssystemer" (end radio og tv), der var kendte i 1990, f.eks. tekst tv, teledata, informationsbasen POLTXT, lydavisere og telefonavisere. Lovens tredje kriterium (§ 1, nr. 3) sigtede mod, at nyhedsformidling via sådanne systemer kunne blive omfattet bl.a. for at sikre, at ansvarsregler ikke bliver forskellige, hvis en avis supplerer papiravisen med distribution af nyheder på en anden platform.⁵ Den teknologiske udvikling har betydet, at det tredje kriterium nu primært er relevant for internetbaserede medier herunder de traditionelle mediers internetpublikationer.

Nyhedsformidling via internettet kan således blive omfattet af medieansvarsloven ved tilmelding, når nyhederne bliver selvstændigt bearbejdet og redigeret af mediet. Loven gælder i så fald for de enkelte tekster, billeder og programmer, der opfylder nyhedskriteriet. Underholdning, spil og reklamer ved internetmedier bliver ikke omfattet af medieansvarsloven, hvad enten de bringes på samme hjemmeside som nyhedstjenesten eller på selvstændige sider. Debatsider, læserkommentarer, blogs m.v. er kun omfattet af medieansvarsloven, hvis de redigeres af mediet.

Internetbaserede medier er således ikke automatisk omfattet af medieansvarsloven, men skal både opfylde et indholdsmæssigt kriterium om redigeret nyhedsformidling og et tilmeldingskrav, for at blive omfattet. Kun få internetmedier er faktisk omfattet af medieansvarsloven. Nogle falder udenfor, fordi de ikke opfylder lovens krav om nyhedsformidling og redigering. Andre falder udenfor, fordi de ikke er blevet anmeldt til Pressenævnet. Det kan skyldes, at initiativtagerne ikke er klar over, at det er en mulighed. Det kan også skyldes et bevidst valg, enten fordi der ikke er brug for sikring af kildebeskyttelse eller andre særlige rettigheder, eller fordi ingen vil påtage sig den forpligtende rolle som ansvarshavende redaktør.

3. Medieansvarslovens hovedelementer

Medieansvarsloven har regler om ansvarsplacering og danner grundlag for det presseetiske klagesystem. En række andre særregler gælder for medier, der er omfattet af medieansvarsloven: Persondataloven har undtagelser, og lov om massemediers informationsdatabaser har regler for medier, der er omfattet af medieansvarsloven. Retsplejeloven § 172, der sikrer kildebeskyttelse ved fritagelse fra vidnepligt, henviser til medieansvarslovens anvendelsesområde og har sammenhæng med redaktøransvaret for anonyme oplysninger.

Ansvarsplacering

De almindelige retsregler placerer ansvaret hos den eller de personer, der har udført eller medvirket til en handling. Medieansvarsloven har særlige regler for placering af det juridiske ansvar, når ytringsfrihedens grænser er overtrådt ved publicering f.eks. for injurier, trusler, hadefulde ytringer og krænkelse af navneforbud, privatliv eller ophavsrettigheder.

⁵ Betænkning 1205.1990 side 107

Medieansvarsloven kræver, at der skal være én og kun én ansvarshavende redaktør for et medie, og at denne redaktør har kompetencen til at træffe den endelige afgørelse om publikationens indhold.

Ved aviser og andre periodiske skrifter, hvor en artikel er publiceret med angivelse af forfatter i byline, vil forfatteren være ansvarlig (§ 10). Hvis forfatteren er journalist ved mediet, vil den ansvarshavende redaktør have et medansvar: 1) hvis en artikel med redaktørens vidende er skrevet af en fast medarbejder, 2) hvis redaktøren har opfordret eller på anden måde medvirket, eller 3) han kendte indholdet før publicering (§ 13). Den ansvarshavende redaktør har ansvaret for artikler, hvor forfatteren ikke fremgår (§ 11).

Ved radio og tv har forfatteren ansvar for en tekst, når han har givet samtykke til offentliggørelse, medmindre han har fået tilsagn om anonymitet. I så fald overtager den ansvarshavende redaktør ansvaret (§ 17). En person, der udtaler sig til radio og tv er som hovedregel ansvarlig, medmindre han er sikret anonymitet (§ 18 og § 20). I så fald overtager den ansvarshavende redaktør ansvaret (§ 18, stk. 2 og § 20, stk. 2). Redaktøren har medansvar i visse tilfælde ligesom ved trykte medier (§ 21).

Det fremgår af medieansvarsudvalget betænkning, at særeglerne for placering af ansvar har til formål at styrke informations- og ytringsfriheden. Det særlig ansvarssystem er karakteristisk ved, at der altid vil være en ansvarlig person, og ansvarskredsen er afgrænset på en måde, der ikke giver grundlag for indblanding i det redaktionelle indhold fra personer uden for ansvarskredsen.

Den lovbestemte placering af ansvar er sammen med retsplejelovens regler om kildebeskyttelse meget vigtige for pressefriheden. Disse særegler betyder, at medier er fri for, at politi og domstole interesserer sig for, hvem der har gjort hvad.

Forfatterens ansvar for eget produkt vil alt andet lige styrke mulighederne for at få optaget artikler og læserindlæg. Redaktøren behøver ikke at afvise kontroversielle oplysninger og synspunkter af frygt for juridisk ansvar, når forfatteren ikke er fastansat på mediet. Ansvarsfrihed for anonyme kilder betyder sammen med reglerne om kildebeskyttelse, at det er muligt at publicere oplysninger og synspunkter fra kilder, der ikke selv står frem. Medieansvarsudvalget lagde vægt på, at sammenhængen mellem kildebeskyttelse og redaktøransvaret betyder, at vidnepligt om kilden til anonyme artikler og indslag "i reglen vil kunne afvises som irrelevant under hensyn til, at redaktøren er ansvarlig for krænkelsen".⁶

Medieansvarsudvalget foretog ikke en grundig analyse af kildebeskyttelse. Lovteksten for periodiske skrifter tager stilling til redaktørens ansvar for artikler, der ikke er navngivne, men tager ikke direkte stilling til ansvaret for oplysninger fra anonyme kilder, der citeres eller refereres i artikler (§ 11).⁷

Det fremgår af loven, at en person, der citeres for en navngiven udtalelse i en avis eller anden periodisk skrift, er medansvarlig for udtalelsens indhold, såfremt udtalelsen er korrekt gengivet, og

⁶ Betænkning 1205.1990 side 239

⁷ Medieansvarsudvalgets forudsætning om journalistens/redaktørens ansvar ved publicering af udtalelser fra kilder bygger på retstilstanden i Danmark, før den blev bragt på linje med sikringen af pressefriheden ved Den Europæiske Menneskeretsdomstol. Medieansvarsudvalget byggede på Højesterets afgørelse i Grønjakkesagen Ugeskrift for Retsvæsen 1989.399, før frifindelsen af journalisten Jersild ved Den Europæiske Menneskeretsdomstol 23.9.1994

den pågældende har godkendt, at udtalelsen gengives navngiven (§ 14). Det må betyde, at kilder, der ikke er navngivne eller ikke har godkendt, at udtalelsen gengives med navn, ikke har juridisk ansvar for publiceringen. Medieansvarsudvalget gjorde ikke rede for, om kilder skal give udtrykkeligt samtykke til identifikation ved publicering eller andre forhold, der har betydning for, om en udtalelse må eller skal betragtes som anonym.

Lovens regler for radio og tv fastslår, at redaktøren er ansvarlig for udtalelser i forskudte udsendelser i tre tilfælde: 1) når identiteten på personen, der udtaler sig, ikke fremgår af udsendelsen, 2) den pågældende ikke har givet samtykke til at udtalelsen udsendes, eller 3) der er givet en pågældende tilsagn om at medvirke uden at kunne identificeres, og der er truffet rimelige foranstaltninger til sikring heraf. Ved direkte udsendelser er det kun i det tredje af disse tilfælde, at redaktøren overtager ansvaret for personer, der udtaler sig.

En sag, der i sin tid fik omtale i verdenspressen, illustrerer ansvaret for publicering af anonyme oplysninger. Sagen startede meget dramatisk i 1997 med fængsling af en medarbejder på et plejehjem, der blev sigtet for at have dræbt 22 beboere. Ekstra Bladet skrev den 2. december 1998 en artikel med overskriften »POLITIET: HUN DRÆBTE 12«. I artiklen stof bl.a. »... Politiet i København er overbevist om, at det nu har materiale til i det mindste at få den 33-årige A gjort ansvarlig for 10-12 drab«. Efter omfattende efterforskning faldt sagen til jorden, og medarbejderen rejste efterfølgende retssag mod Ekstra Bladets ansvarshavende redaktør. Journalisten ville ikke oplyse kilden, og landsret og Højesteret lagde til grund, at det ikke var dokumenteret, at oplysningerne stammede fra politiet. Den ansvarshavende redaktør blev idømt 20 dagbøder a 2000 kr. for injurier og 100.000 kr. i godtgørelse til medarbejderen.⁸

Højesteretsdommen afklarede ikke alle spørgsmål om ansvarsplacering for anonyme oplysninger, der bringes i navngivne artikler. Det var påfaldende, at landsretten og Højesteret ikke henviste til medieansvarslovens regler for ansvarsplacering, som dommen nødvendigvis må have bygget på. Det fremgik under retssagen, at den ansvarshavende redaktør før publiceringen havde læst og drøftet artiklen med journalisten, og han var derfor medansvarlig efter medieansvarslovens regler. Efter lovens tekst har både den navngivne journalist og redaktøren ansvar, men sagen blev alene anlagt mod den ansvarshavende redaktør, og han blev dømt.

Presseetisk klagesystem

Medieansvarsloven indførte et lovfæstet Pressenævn, der er organiseret som et uafhængigt offentligt organ, og det er usædvanligt i et internationalt perspektiv. I de fleste lande etablerer pressens organisationer selv et etisk regelsæt og et klageorgan, og sådan startede det også i Danmark. I international sammenhæng blev de første initiativer taget i starten af forrige århundrede. Sverige fik det første egentlige klageorgan i form af Pressens Opinionsnämnd, der blev etableret i 1916, og et sæt presseetiske regler så dagens lys i Sverige i 1923. De norske presseorganisationer etablerede Pressens Faglige Utvalg i 1929 og fik presseetiske regler i 1936 ("Vær Varsom-plakat"). De første vejledende regler i Danmark, der kun handlede retsreportage, blev vedtaget i 1960 af Danske Dagblades Fællesrepræsentation, der fulgte op i 1964 med at etablere Dansk Pressenævn. Ordningen omfattede kun medier, der tilsluttede sig, og flere dagblade stod uden for.

I Medieansvarsudvalget var der enighed om at foreslå lovmæssige rammer for et presseetisk klagesystem, og medieansvarsloven bestemmer, at medier skal overholde god presseskik og fastsætter regler for Pressenævnet. Medieansvarsudvalget forklarede formålet med at have et

⁸ Ugeskrift for Retsvæsen 2003.624

presseetisk klagesystem ved siden af mulighederne for at anlægge retssager om straf, erstatning og godtgørelse: "En krænket part vil således hyppigt vige tilbage for at udsætte sig selv og sine pårørende for den yderligere belastning, en retssag vedrørende en sket privatlivskrænkelser kan indebære. Ubehaget ved i en retssag på ny at skulle udsættes for offentlighedens – herunder massemediernes – søgelys i en sag af en sådan karakter, ofte efter længere tids forløb, kan være så betydeligt, at man vil foretrække at undlade søgsmål mod det pågældende massemedie. Muligheden for i stedet at kunne få sagen prøvet inden for et presseetisk system, der kan tilbyde en mere formløs klageform samt en omkostningsfri, hurtigere og mere diskret sagsbehandling, vil i sådanne situationer kunne være at foretrække. Selv om et sådant systems sanktionsmuligheder er mere begrænsede end domstolenes, vil en for klageren positiv afgørelse ofte kunne føles som en tilfredsstillende reaktion i den givne situation".⁹

Det blev også nævnt i Medieansvarsudvalgets begrundelse, at et presseetisk klagesystem ville give mulighed for påvirkning af det almindelige presseetiske niveau.

Forskellen mellem etiske retningslinjer og lovregler blev forklaret i betænkningen: "For det første er etiske regler bl.a. udtryk for den faglige standard, som pressen selv har fastsat som norm for udøvelsen af sin virksomhed. "God presseskik" er således udtryk for, hvad der bør være sædvanlig handle måde på området ud fra en inden for mediernes herskende opfattelse af, hvad der er god handle måde. En sådan etisk standard kan ikke på udtømmende måde udtrykkes gennem konkrete lovregler. Hertil kommer, at nye situationer, der ikke lader sig beskrive eller bedømme efter den gældende målestok, kan opstå, ligesom en etisk standard ikke i sig selv er uforanderlig, men påvirkelig af skiftende tiders opfattelse af, hvad der anses for etisk eller uetisk. Endelig er det væsentligt at fremhæve, at etiske forskrifter kun bør være af vejledende karakter, idet deres formål er at være retningslinjer for den fremgangsmåde og adfærd, som almindeligvis bør, men ikke nødvendigvis altid skal følges under udøvelsen af journalistisk arbejde".¹⁰

Det følger af medieansvarsloven, at medier, der er omfattet af loven, er omfattet af det presseetiske klagesystem. I øvrigt er forskellene til branchebestemte ordninger i andre lande ikke store. Medieansvarsloven bestemmer, at halvdelen af medlemmerne i nævnet udpeges efter indstilling fra pressens organisationer, og dermed sikres nævnet solidt kendskab til journalistik og medier. De presseetiske retningslinjer, Pressenævnet bygger på, er vedtaget af branchens egne organisationer, og dette princip er videreført med de ændringer, der er vedtaget i foråret 2013. Medieansvarsloven fastslår, at Pressenævnet skal fungere som et uafhængigt organ.

Anonymitet og kildebeskyttelse

Kildebeskyttelse har primært til formål at styrke den enkelte persons mulighed for at bruge ytringsfriheden. En person kan være i en situation, hvor han frygter negative konsekvenser ved at videregive vigtige oplysninger f.eks. kan en ansat frygte firing, hvis han videregiver oplysninger, der giver negativ omtale til arbejdspladsen.

Kildebeskyttelse er et vigtigt redskab for journalister og medier for at få viden om kritisable forhold hos myndigheder eller virksomheder og i verdens brændpunkter. Den Europæiske

⁹ Betænkning 1205.1990 side 325

¹⁰ Betænkning 1205.1990 side 327

Menneskeretsdomstol har flere gange fastslået, at kildebeskyttelse er en bestanddel af informations- og ytringsfriheden efter art. 10 i den europæiske menneskeretskonvention.¹¹

Retsplejeloven § 172 sikrer som hovedregel, at redaktionelle medarbejdere ved medier, der er omfattet af medieansvarsloven, er fritaget for de almindelige regler om vidnepligt, udlevering og beslaglæggelse af materiale f.eks. breve og optagelser og ransagning af lokaler, computere m.v.

Retsplejeloven har to undtagelser fra 1991, hvor kildebeskyttelsen ikke er sikret i retten. Den første modificerer vidnefritagelsen i straffesager, hvor strafferammen går op til 4 år eller derover f.eks. drab, voldtægt, brandstiftelse, grov vold, frihedsberøvelse og grov økonomisk kriminalitet. Kildebeskyttelsen kan dog kun tilsidesættes af retten, når tre betingelser alle er opfyldt: 1) Det konkrete forhold skal have en alvorlig karakter, 2) oplysning om kilden skal have afgørende betydning for sagens opklaring, og 3) hensynet til opklaring skal klart overstige hensynet til kildebeskyttelse (§ 172, stk. 5).

Den anden undtagelse vedrører sager om overtrædelse af tavshedspligt. I sådanne sager gælder vidnefritagelsen ikke, hvis de lækkede oplysninger angår private forhold f.eks. oplysninger fra et sygehus om en kendt persons sygdom og behandling. Kildebeskyttelsen holder derimod, når lækagen afdækker forhold af samfundsmæssig betydning (§ 172, stk. 6). Der skal ikke foretages nogen afvejning mellem hensynet til opklaring og hensynet til kildebeskyttelse, når det er konstateret, at sagen handler om samfundslivet.¹²

Retsplejeloven § 172, stk. 6 bygger på forslag fra et mindretal i Medieansvarsudvalget. Det fremgår af betænkningen, at vidnepligt ikke kan pålægges: "Hvis det begåede brud på tavshedspligten alene skader offentlige interesser uden at være af et så alvorligt omfang, at paragrafferne om statsforbrydelser eller tilsvarende meget alvorlige forbrydelser må anses for overtrådt".¹³ Det tilføjes, at "almindelige tavshedsbrud" ikke bør føre til undtagelse fra kildebeskyttelsen, medmindre der er tale om groft misbrug af stilling ved udlevering af oplysninger om privatliv eller virksomheders forretningshemmeligheder. Forarbejderne tyder således på, at redaktionelle medarbejdere kan pålægges vidnepligt om kilden til lækage af oplysninger om enkeltpersoner og virksomheders økonomiske forhold f.eks. fra skattesager.

Før 1990 kunne ikke blot kilden, men også journalisten og redaktøren straffes for at publicere tavshedsbelagte oplysninger, der var lækkede fra en offentlig myndighed. En redaktør og en journalist blev f.eks. straffet for at offentliggøre, at en kendt borger gennem to år havde unddraget en kommune skat ved at tilmelde sig folkeregistret i en anden kommune.¹⁴

I 1990 vedtog Folketinget straffeloven § 152 d for at styrke pressefriheden, og siden har pressen haft ret til at offentliggøre økonomiske oplysninger fra skattesager, der er lækket i strid med tavshedspligt. Grænsen for publicering af lækkede personoplysninger går ved "rent private forhold". Dette kriterium dækker oplysninger om sygdom, væsentlige sociale problemer, seksuelle forhold og lignende, men ikke økonomi. Det fremgår udtrykkeligt af lovforslagets bemærkninger, at

¹¹ Jf. EMD 27.3.1996 og EMD 15.12.2009

¹² Jf. Højesterets afgørelse i lækagesagen om indsættelse af jægernesoldater i krigen i Irak. Højesteret fastslog, at emnet havde samfundsmæssig betydning, og at TV2 og DR derfor var fritaget for at vidne om kilden. Ugeskrift for Retsvæsen 2011.1329

¹³ Betænkning 1205.1990 side 292

¹⁴ Østre Landsret 13.8.1976

publicering af oplysninger om privates skatteforhold og virksomheders produktionsplaner m.v. ikke skal være strafbart.¹⁵

Straffeloven § 152 d harmonerer med den europæiske menneskeretskonventions sikring af ytringsfriheden. Domstolen i Strasbourg har f.eks. fastslået, at en fransk journalist og redaktør ikke kunne straffes for at publicere en kopi af et skattedokument, der viste Peugeot-direktørens skattepligtige indkomst, fordi publiceringen bidrog til debat om forhold, der havde samfundsmæssig interesse. Kildebeskyttelsen skal ses i sammenhæng med informations- og ytringsfriheden i et demokratisk samfund, og domstolen i Strasbourg har f.eks. fastslået, at journalister og redaktører ikke kunne pålægges at oplyse kilder til en lækage om økonomiske problemer i en virksomhed eller om et fortroligt tilbud om virksomhedskøb.¹⁶

I 1990 og 1991 vedtog Folketinget med et års mellemrum straffeloven § 152 d og retsplejeloven § 172, stk. 6, og det kan undre, at kriterierne ikke blev bedre afstemt. Hensynet til informations- og ytringsfriheden taler for, at retsplejelovens kildebeskyttelse fortolkes, så den harmonerer med straffelovens regel for publicering. Det betyder, at journalister og redaktører skal fritages for at vidne om kilder til lækager om økonomiske forhold. Grænsen for vidnefritagelsen om private forhold går ved lækager om "rent private forhold". Det var således korrekt, at Skattesagskommissionen i efteråret 2012 fritog BT for at vidne om kilde til lækage om de økonomiske forhold i skattesagen. Der vil derimod ikke være grundlag for at fritage for at vidne om kilden til rygter om seksuel observans.¹⁷

4. Ændringer i Pressenævnets praksis og presseetiske retningslinjer

Historik

Danske Dagblades Forening (DDF) vedtog i 1960 vejledende retningslinjer om god presseskik ved omtale af retssager og etablerede i 1964 et klageorgan, som aviser frivilligt kunne tilslutte sig. Et udvalg under DDF fremlagde i 1977 forslag til etiske retningslinjer, der dækkede alle redaktionelle stofområder, og DDF vedtog dette forslag i 1981. Medieansvarsudvalgets betænkning fra 1990 foreslog tilføjelser om, at hindring af offentliggørelse kan være brud på god presseskik og at journalister ikke må pålægges opgaver, der strider mod hans samvittighed eller overbevisning. Herefter fik retningslinjerne også tilslutning fra Journalistforbundet.

Ændringer i praksis

Pressenævnet tog fra etableringen i 1992 udgangspunkt i de etiske retningslinjer, der stammede fra 1977 bortset fra de to tilføjelser i 1990. Retningslinjerne er vejledende, og Pressenævnet har kunnet tage stilling til nye problemstillinger, selv om der ikke er udtrykkelige bestemmelser herom.

Pressenævnet har gennem en årrække udviklet en praksis, der giver rimeligt klare pejlemærker for brug af skjult mikrofon og kamera. Nævnet har også fastslået, at hurtig publicering på internettet ikke fritager for krav til selvstændig research eller til høring, og at korrektioner og pressenævnskritik af en webartikel både skal publiceres ved link til kendelsen fra den påklagede

¹⁵ L 111, 1989-90

¹⁶ EMD 21.1.1999, EMD 27.3.1996 og EMD 15.12.2009

¹⁷ Oluf Jørgensen, "Retten til at offentliggøre lækede oplysninger", Advokaten, december 2012

artikel og ved offentliggørelse af ny artikel om rettelsen, der skal bringes på forsiden af netmediet ligeså længe, som den oprindelige artikel var på forsiden.¹⁸

Pressenævnet har i de seneste år strammet kravene til medier om synlig og klar publicering af nævnets kritik, og begyndte i 2012 at kræve publicering på forsiden i visse tilfælde. Nævnet er i det hele taget begyndt at lægge større vægt på klar formidling af afgørelser og har i slutningen af 2012 ansat en kommunikationsmedarbejder for at sikre en bedre journalistisk formidling. Nævnet har endvidere lempet kravet om "retlig interesse" som forudsætning for klageadgang, så pårørende i visse tilfælde kan indgive en klage til Pressenævnet.

Pressenævnet modtog 211 klager i 2012, hvilket er det største antal klager siden nævnets etablering i 1992.

Ændringer i presseetiske retningslinjer

Efter Folketingets høring i foråret 2012 nedsatte Danske Medier og Journalistforbundet et udvalg til at overveje ændringer i de vejledende retningslinjer for god presseskik. Udvalgets forslag er i foråret 2013 vedtaget i to organisationernes ledende organer.

En række af de vedtagne ændringer kodificerer Pressenævnets praksis bl.a. er nævnets krav til god presseskik ved publicering af skjulte optagelser sat ind i retningslinjerne. Det gælder også krav om rimelig tid til at svare på kritik inden publicering og krav til kontrol af oplysningers korrekthed ved videreformidling fra andre medier bl.a. nyheder fra anonyme kilder. Det præciseres, at krav til hensynsfuldhed og takt ved indsamling og publicering af billeder også gælder amatør billeder. Det er endvidere klargjort, at debatindlæg, der er gennemlæst senest i forbindelse med offentliggørelse, regnes for redigerede debatindlæg, der er omfattet af de presseetiske retningslinjer.

Et nyt punkt i de presseetiske retningslinjer gør opmærksom på, at webpubliceringers tilgængelighed i lang tid skaber særlige etiske problemer ved følsomme og private oplysninger, men overlader til redaktionen ved det enkelte medie at tage stilling til fjernelse af gamle oplysninger og hvordan det skal ske.

Kriteriet i den presseetiske retningslinje for publicering af oplysninger om familie, race, etnicitet, seksuel orientering eller organisationsforhold i retsreportage ændres fra "direkte har med sagen at gøre" til "relevans for sagen". Det nye relevanskriterium er mere elastisk men hindrer ikke, at Pressenævnets praksis kan fortsætte uændret. Oplysning om stilling anses dog ikke længere for følsom, og "stilling" er derfor taget ud af dette punkt i de presseetiske retningslinjer.

Ved ændringen af de presseetiske retningslinjer er lagt større vægt på beskyttelse af børn, når de omtales eller medvirker i medier. I Danske Medier og Journalistforbundets kommenterede udgave af de nye retningslinjer er pointeret, at samtykke fra forældre ikke altid er tilstrækkeligt.

En række medier har i marts 2013 fået kritik af Pressenævnet for artikler om "garagedrengen", fordi forældrene ikke havde fået mulighed for at kommentere beskyldninger. Nævnet kritiserede hverken mangelfuld anonymisering med vejnavn og billede af hus eller kränkelsen af drengen ved omtalen

¹⁸ PRN 2009-6-0929 og PRN 12-70-00323

af hans tilstand. Medier, der havde forsøgt at indhente kommentar fra forældre eller kun bragte generel omtale, fik ikke kritik.¹⁹

Sagerne om "garagedrenge" blev rejst efter klage fra forældrene. Mindreårige børn er typisk ikke i stand til selv at klage, og derfor er det vigtigt at Pressenævnets muligheder for at tage sager op af egen drift bliver styrket (se neden for). Opstramningen i beskyttelsen af børn må betyde, at Pressenævnet fremover i sådanne sager ikke blot vurderer hensynet til forældrene, men også hensynet til børnene, der kan blive udsat for meget alvorlige krænkelser ved medieomtale.

Ved ændringen af de presseetiske retningslinjer er stillet et nyt og vigtigt krav til de enkelte medier om at udarbejde og publicere en synlig og klar vejledning om, hvordan der kan klages til Pressenævnet over mediernes indhold og handlemåde.

5. Politiske initiativer og pressefrihed

Det er nødvendigt, at lovregler fastsætter visse grænser for ytringsfriheden og for placering af ansvar og sanktionsmuligheder, når medier overtræder lovregler, men det er meget vigtigt, at både lovmæssige rammer og konkrete indgreb fastsættes med respekt for mediers og journalistikkens betydning for fri information og debat.

Informations- og ytringsfrihed har afgørende betydning for et samfunds demokratiske udvikling, og Menneskeretsdomstolen i Strasbourg har på basis af Den Europæiske Menneskeretskonvention udviklet klare pejlemærker for balancen mellem informations- og ytringsfriheden og medieansvar i demokratiske samfund.

Internationalt

I de seneste år er afsløret meget grove krænkelser i dele af den britiske presse bl.a. systematisk hacking. Leveson-kommissionen udarbejdede en omfattende rapport, der bl.a. indeholdt overvejelser om den fremtidige organisering af et presseetisk nævn. Rapporten anbefalede en vis lovregulering for at sikre nævnets uafhængighed.²⁰ Det britiske parlaments partier er i marts 2013 blevet enige om etablering af et nyt presseklagenævn. Det nye nævn, der får kompetence til at pålægge medier store bøder, skal ikke etableres ved lov, men via et "royalt charter". Det skal være frivilligt for medier at tilslutte sig nævnet, men domstolene får kompetence til at give tilsvarende store bøder til medier, der ikke tilslutter sig det nye klagensævn.

Et udvalg nedsat af EU-Kommissionen, har i starten af 2013 offentliggjort en rapport med en række forslag, der sigter mod, at EU etablerer overordnede rammer for journalistik og medier.²¹ EU-rapporten indeholder en række anbefalinger bl.a. om "real enforcement powers" til Pressenævn inklusive magt til at idømme bøder og frakende status som journalist. Denne anbefaling har fælles træk med det britiske forslag om et nyt presseklagenævn, der kan pålægge høje bøder.

¹⁹ PRN 12-70-00367, 00372, 00373, 00380, 00381, 00385, 00386, 00387 og 00389

²⁰ Leveson-report: An inquiry into the culture, practices and ethics of the press, november 2012, <http://www.official-documents.gov.uk/document/hc1213/hc07/0780/0780.asp>

²¹ The High Level Group on Media Freedom and Pluralism presented its report on January 21, 2013

EU-rapporten indeholder en række andre forslag bl.a., at medier skal bringe et dementi i samme format og en opsætning som den fejlagtig historie, der dementeres. Det foreslås også, at de enkelte medier skal udarbejde og offentliggøre etiske principper bl.a. om den redaktionelle uafhængighed. Andre anbefalinger handler om opgaver med overvågning af pressefriheden, der i årtier har været varetaget af Europarådet.

Europarådet har med Den Europæiske Menneskeretskonventionen og domstolen i Strasbourg haft stor betydning for udvikling af pressefriheden. Mangel på ressourcer har i de senere år skabt meget lange ventetider ved Strasbourg-domstolen, og dermed er domstolens gennemslagskraft svækket i en periode, hvor der er stigende behov for den.

Europarådet følger udviklingen af pressefriheden og har i den seneste rapport konstateret alvorlige indgreb i pressefriheden flere medlemslande.²² Europarådets kulturudvalg har taget initiativ til at etablere en permanent overvågningsmekanisme, hvortil overgreb mod journalister og medier kan indberettes, og med mulighed for at påtale overgreb over for de enkelte landes regeringer.

Europarådet har også markeret interesse for nye problemstillinger ved publicering på webmedier, der er tilgængelige overalt. Europarådets Ministerkomité har i sommeren 2012 udtalt, at "libel tourism" er en alvorlig trussel mod informations- og ytringsfriheden. Det nævnes i erklæringen, at klagere, der har økonomisk styrke, kan bruge "libel tourism" til at intimidere og true kritiske medier til tavshed.²³ Med udvikling af redskaber til automatiske oversættelser mellem alle sprog, er publicering på dansk ikke længere et værn mod sagsanlæg i andre lande ("libel tourism"). Der er gode grunde til at Danmark deltager aktivt i bestræbelser for at skabe internationale værn mod denne form for angreb på informations- og ytringsfriheden.

Folketingets initiativer

Folketingets kulturudvalg og retsudvalg har i 2012 og 2013 markeret interesse for medieansvar. Tilkendegivet, at udvalgene løbende vil følge udviklingen omkring mediernes ansvar. De to folketingsudvalg blev på et møde med Pressenævnet i efteråret 2012 orienteret om stramninger i Pressenævnets praksis. Efterfølgende har udvalgene tilkendegivet, at de ønsker yderligere stramninger bl.a. mere markante krav til medierne om placering af Pressenævnets kendelser f.eks. på hele forsiden ved alvorlige krænkelser. Udvalgene har tilkendegivet, at de vil invitere til et nyt fælles møde mellem udvalgene og Pressenævnet i efteråret 2013.

Det er principielt betænkeligt, hvis folketingsudvalgenes initiativer anfægter Pressenævnets uafhængighed. Det er derimod prisværdigt, at folketingsudvalgene orienterer sig om medieansvarets tilstand som grundlag for overvejelser om lovgivning. Det er Folketingets opgave, og der kan være gode grunde til at overveje ændringer i medieansvarsloven.

6. Behov for ændringer i medieansvarsloven

Formål og anvendelsesområde

²² "The State of Media Freedom in Europe", 2013

²³ Declaration of the Committee of Ministers on the Desirability of International Standards dealing with Forum Shopping in respect of Defamation, "Libel Tourism", to ensure Freedom of Expression

Det vil være nyttigt med et formål for medieansvarsloven, der kan klargøre lovens betydning, og overvejelser om formålet relevante for diskussionen om, hvilke medier eller stofområder, der skal være omfattet af loven.

Styrkelse af informations- og ytringsfrihed, redaktionel uafhængighed, klarhed om ansvarsplacering og presseetik ville være passende formål for en medieansvarslov i et demokratisk samfund. Sådanne formål ville signalere, at loven primært (eller eventuelt alene) skulle handle om fremgangsmåder og indhold ved journalistisk produktion og ikke om musikprogrammer, spil, ren underholdning, foreningsmeddelelser, reklamer og lignende. For at skabe sammenhæng med lovens vigtige princip om redaktøransvar kunne det præciseres, at medieansvarsloven kun gælder for medier med redaktionel uafhængighed.

En formålsbestemmelse kunne således bidrage til indholdsmæssig afgrænsning af anvendelsesområdet, og det er afgørende, at medieansvarsloven får en klar sammenhæng til den europæiske menneskeretskonventions beskyttelse af informations- og ytringsfrihed. Strasbourgdomstolen har i talrige afgørelse markeret, at de særlige hensyn til pressefrihed er forbeholdt formidling om emner, der har samfundsmæssig betydning og ikke gælder for ren underholdning eller kommercielle reklamer.²⁴

Medieansvarsudvalget var inde på, at det burde kræve "en særlig begrundelse at lade medier være omfattet af de særlige presseretlige ansvarsregler, der navnlig skal tilgodese hensyn til ytringsfriheden og informationsfriheden. Medierne bør således opfylde visse indholdsmæssige krav, for at de kan komme ind under det særlige ansvarssystem".²⁵

Trods disse overvejelser kom medieansvarsloven til at omfatte alle periodiske skrifter og radio og tv, der hører under radio- fjernsynsloven. For disse medietyper er valgt formelle kriterier, der betyder, at alt stof, der produceres i medierne, er omfattet af loven inklusive underholdning, spil m.v. Andre medier bl.a. internetmedier falder derimod som udgangspunkt uden for loven, men kan blive omfattet, hvis de opfylder et indholdsmæssigt kriterium om redigeret nyhedsformidling plus et krav om tilmelding til Pressenævnet.

Spørgsmålet er, om medieansvarslovens definition af anvendelsesområdet giver mening i dagens medielandskab. Ændringerne i medielandskabet og især udbredelsen af internetmedier taler for, at medieansvarsloven får en teknologineutral definition. Medier er vidt forskellige med hensyn til stofvalg og kvalitet, men der er ikke fælles kendetegn, der adskiller klassiske medier fra nye internetmedier. Lovregler, der har grundlæggende betydning for pressefriheden, bør ikke afhænge af hvilken teknologi, der anvendes til publicering

En mulighed kunne være at hente inspiration i den norske lov om redaktionel frihed, der omfatter journalistisk produktion og formidling af nyheder, aktualitetsstof og samfundsdebat, uanset mediet er baseret på tryk, radio, tv eller internet.²⁶ Dermed ville medieansvarsloven omfatte disse stofområder, mens andre dele af indholdet ville falde uden for.

²⁴ Caroline-sagen EMD 24.6.2004 og sag om reklame for dyrevelfærd EMD 28.6.2001

²⁵ Betænkning 1205.1990 side 103

²⁶ Lov om redaktionell fridom i media, 13.6.2008

Hvis det foretrækkes, at et medie enten er omfattet af loven med alt stof eller er helt uden for, kunne det indføres som kriterium, at mediet overvejende formidler journalistisk stof. Rene reklameaviser falder formentlig uden for gældende lov. Spørgsmålet er, om medier, der stort set kun indeholder kommercielle reklamer eller foreningsmeddelelser bør omfattes af en medieansvarslov, der skal varetage særlige hensyn til informations- og ytringsfrihed.

Medieansvarslovens henvisning til radio- og fjernsynsloven betyder, at "on demand-kanaler" og "Londonkanalerne" ikke er med. Der er ikke saglige grunde til, at tekniske løsninger ved formidling af signaler skal have juridiske konsekvenser for ansvarsplacering for indholdet. EU-reglerne forhindrer ikke, at kanalerne kunne blive omfattet af medieansvarsloven, og en teknologineutral løsning vil rette op på denne besynderlighed.

Frivillighed eller lovbestemt

I andre landes branchebestemte selvjustitssystemer er tilslutning til det presseetiske klagesystem principielt frivillig for det enkelte medie. Lovbestemte rammer betyder ikke, at tilslutning nødvendigvis skal være obligatorisk, og efter medieansvarsloven er det frivilligt for internetmedier, om de vil tilsluttes ved tilmelding til Pressenævnet.

Mange trykte medier, der automatisk er omfattet af den gældende medieansvarslov, er ikke klar over det. Det er ikke noget særsyn, at personer og virksomheder er omfattet af regler, de ikke kender til, men her handler det om grundlæggende regler for ansvarsplacering. Medieansvarsloven bryder vel at mærke med de almindelige regler om ansvar for handlinger, som næsten alle kender, fordi de har været gældende siden Arilds tid og indgår i den almindelige opdragelse. Medieansvarslovens særregler herunder redaktøransvaret giver kun mening, hvis medier, der er omfattet, selv er klar over det.

Tilmeldingsordningen for internetmedier har den fordel, at den sikrer som et minimumskrav, at personer, der arbejder med mediet, kender medieansvarsloven inklusive redaktøransvaret og ønsker at være omfattet. Tilmeldingsordningen sikrer desuden en nødvendig afgrænsning i forhold til en uoverskuelig mængde internetmedier.

Det bør overvejes, om tilmeldingskravet skal indføres for alle medietyper. Medier, der ikke bliver omfattet, fordi de ikke ønsker eller ikke kender muligheden, havner ikke i et tomrum, men er omfattet af almindelige ansvarsregler, som de formentlig regner med at være omfattet af, fordi det er de almindeligt kendte.

Der er også grund til at overveje, om frivillighed kan befordre engagement og ansvarlighed. Hvis medieansvarsloven får et generelt krav om tilmelding ville kravet også gælde det presseetiske klagesystem og dermed kunne presseetikken blive et kvalitetsmærke for medier, der frivilligt tilslutter sig.

Redaktionel frihed

Den redaktionelle frihed er et vigtigt element i pressefriheden i et demokratisk samfund. Nogle eksempler viser, at det ikke indlysende for alle. En offentliggjort e-mail har afsløret, at den daværende kulturminister i 2003 forsøgte at påvirke DR's dækning af Irak-krigen i en fortrolig

dialog med den daværende bestyrelsesformand for DR. Ministeren udpegede tilmed nogle studieværter som særlig problematiske.²⁷

I marts 2013 har et bestyrelsesmedlem i DR kontaktet en journalist og redaktør ved DR med kritik af et interview, før det blev offentliggjort, og andre journalister ved DR har udtalt, at de også har i nogle tilfælde er blevet kontaktet af et bestyrelsesmedlem.²⁸ Eksemplerne handler om DR, men pression mod den redaktionelle frihed kan også tænkes ved andre statsejede, privatejede og fondsejede medier.

Den norske lov om redaktionel frihed værner mediernes redaktioner mod styring fra ejere/udgivere og kan give inspiration til en ny regel i den danske medieansvarslov. I den norske lov er det udtrykkeligt fastsat, at ejere/udgivere eller personer, der handler på deres vegne, ikke kan instruere eller efterprøve redaktøren i redaktionelle spørgsmål. Den norske lov tilføjer, at de heller ikke kan kræve at få kendskab til indholdet af en publikation, før den er offentliggjort.

Klarhed om ansvarsplacering

Medieansvarsloven er formuleret og vedtaget før pressefriheden i Danmark blev tilpasset den europæiske menneskeretskonvention. Ved en revision af medieansvarsloven kan det klargøres, at reglerne skal anvendes i overensstemmelse med informations- og ytringsfriheden efter menneskeretskonventionen og Strasbourgdomstolens praksis.

Der er i øvrigt ikke grund til væsentlige ændringer i lovens regler for ansvarsplacering. De lovbestemte regler for placering af ansvar skaber klarhed og betyder, at det er nemt for krænkede, politi, anklagemyndighed og domstole at identificere, hvem der har det juridiske ansvar.

Klarheden styrkes yderligere med lovens krav om, at den ansvarshavende redaktørs navn skal fremgå af en trykt publikation og være oplyst til Pressenævnet ved radio- og tv-kanaler. Ved en ændring af medieansvarsloven kan det sikres, at den ansvarshavende redaktør tilsvarende skal være nem at finde fra forsiden af et webmedie, der er omfattet af loven.

Debatindlæg på web

Det er vigtigt at undgå ansvarsfrihed eller uklarhed om ansvarsplacering ved anonyme indlæg, der overskrider lovens grænser for krænkelse af privatliv og hadefulde ytringer om enkeltpersoner og grupper m.v.

I forbindelse med ændringen af de presseetiske retningslinjer i foråret 2013 er det tilkendegivet, at redigerede debatindlæg er omfattet af medieansvarsloven og det presseetiske klagesystem. Dermed klargøres, at den ansvarshavende redaktør har det juridiske ansvar for anonyme redigerede indlæg.

Ikke-redigerede debatindlæg på mediers websider er derimod omfattet af de almindelige regler for ansvarsplacering. I praksis er det ofte vanskeligt at placere ansvaret, hvis kommentarer er anonyme eller med opdigtet navn, og identifikation kan yderligere vanskeliggøres, hvis en anonym forfatter har benyttet lånt udstyr. Ved ændringen af de presseetiske retningslinjer blev indsat et punkt om

²⁷ Kulturminister Brian Mikkelsens e-mail af 25.3.2003 er publiceret i Christian S. Nissen: Generalens veje og vildveje, side 210

²⁸ Sagen, der handlede om bestyrelsesmedlem Katrine Winkel Holm, blev omtalt i en række medier i marts 2013

klageadgang til medier om ikke-redigerede webindlæg, og dette punkt i presseetikken kunne blive mere operationel med en supplerende lovændring.

Kvaliteten i webmedier, der omfattes af medieansvarsloven, kunne styrkes med en ny regel om ikke-redigerede debatindlæg og kommentarer på mediers websider. En mulighed er at hente inspiration fra overvejelser i Norsk Redaktørforening, der sigter på, at anonyme forfattere og kilder kan gøres ansvarlige, medmindre de er lovet kildebeskyttelse. Redaktøren kan gøres ansvarlig: 1) Når forfatteren eller kilden er lovet beskyttelse, 2) hvis redaktøren i andre tilfælde ikke bistår med at finde anonym forfatter til klart retsstridig ytring, og 3) når redaktøren ikke følger pkt. 1 eller 2 og heller ikke snarest fjerner det retsstridige indhold. Effekten af en sådan regel kunne styrkes, hvis der tilføjes et krav om, at enhver skal have mulighed for at anmelde krænkende indhold til redaktionen og få en hurtig bekræftelse på anmeldelsen.²⁹

Anonyme kilder og redaktøransvar

En kilde, der står frem, er typisk vigtig for oplysningers troværdighed, og seriøse medier bør kun bruge anonyme kilder, når det har afgørende betydning for informations- og ytringsfriheden om væsentlige samfundsmæssige forhold.³⁰

En ny afgrænsning af medieansvarslovens anvendelsesområde ville samtidigt afgrænse den juridiske sikring af kildebeskyttelse. Hvis anvendelsesområdet ikke omfattede ren underholdning ville der f.eks. blive lukket for beskyttelse af kilder, der forsyner medier med rygter og sladder om kendispersoners rent private forhold.

Det er vigtigt at undgå uklarhed om ansvaret ved publicering af oplysninger fra anonyme kilder. Respekten for kildebeskyttelse kunne styrkes med en bestemmelse i medieansvarsloven, der præciserer, at et løfte om kildebeskyttelse forudsætter godkendelse af den ansvarshavende redaktør eller en redaktionel leder, der repræsenterer redaktøren. En sådan regel kunne klargøre, at redaktøren overtager ansvaret for de anonyme oplysningers indhold enten alene for redaktøren eller sammen med en navngiven journalist. En sådan klargøring af ansvaret ville betyde, at både journalisten og redaktøren i den enkelte situation må overveje, hvad der er vigtigst: hensynet til offentlighed eller risikoen for sagsanlæg.

Pressenævnets uafhængighed

Danmark har en solid tradition for at sikre uafhængighed for råd og nævn, og ved behandlingen af klagesager fungerer Pressenævnet uafhængigt både i forhold til mediebranchen og i forhold til staten.

Det er principielt vigtigt at undgå lovregler, der kan skabe tvivl i omverdenen om Pressenævnets uafhængighed, og Justitsministeriets rolle ved beskikkelse af nævnets medlemmer bør derfor afskaffes (§ 41). Det samme gælder Justitsministeriets kompetence til at fastsætte nævnets forretningsorden (§ 52).

Klagefrist og klageadgang

²⁹ Krav om bekræftelse findes i de presseetiske regler i Finland, Journalistreglerna, bilaget pkt. 4, 5.9.2011

³⁰ Se Lars Bjerg, "Hvem siger det? – anonymitet – ytringsfrihedens alkohol", kapitel i denne bog

Ved publicering på nettet bliver oplysninger typisk hængende frit tilgængelige i meget lang tid. Det gælder også fejl og krænkelser i medier, og søgning på navne kan betyde livslange gabestokke for personer, der har begået en dumhed.

Tidsubegrænsede eller langstrakte publiceringer på nettet rejser nye spørgsmål til tidsfrister for sagsanlæg og klager. Hvis en kort frist regnes fra publiceringens start kan krænkede risikere, at den er overskredet, når krænkelsen opdages. Hvis fristen løber fra ethvert tidspunkt, hvor der er adgang kan medier risikere sagsanlæg efter mange år, hvor det vil være vanskeligt at rekonstruere den research, der dannede grundlag for publiceringen. Den Europæiske Menneskeretsdomstol, der har understreget de principielle problemer, vil ikke tilsidesætte nationale fristregler, men opfordrer medlemslande til at overveje gældende regler for at undgå uforholdsmæssige indgreb i pressefriheden.³¹

Der er grund til at ændre den lovbestemte frist på 4 uger for klage til Pressenævnet. Den korte frist, der regnes fra publiceringens start, giver ikke rimelig klagemulighed i forhold til publicering på nettet. Folketingets kulturudvalg og retsudvalg har i marts 2013 opfordret justitsministeren til at fremsætte ændringsforslag til medieansvarsloven, som forlænger borgernes og virksomheders klagefrist til Pressenævnet fra 4 uger til 12 uger.

Ifølge medieansvarsloven kan Pressenævnet af egen drift optage en sag til behandling, hvis sagen er af væsentligt eller principiel betydning (§ 44, stk.2). Pressenævnet har hidtil været meget tilbageholdende med at anvende denne mulighed, der har kun er benyttet i en sag i 1997 om paparazzibilleder af kronprins Frederik og en veninde.³²

Folketingets kulturudvalg og retsudvalg har i marts 2013 opfordret Pressenævnet til at tage flere sager op af egen drift. Denne opfordring er på kanten af at være indblanding i Pressenævnets praksis, men der er faktisk gode grunde til, at Pressenævnet tager visse sager op af egen drift. Det gælder bl.a. når mindreårige børn krænkes alvorligt eventuelt med medvirken fra forældre, og ved andre krænkelser, hvor ofre er uden kendskab til medier og Pressenævnet, f.eks. fordi de befinder sig langt fra Danmark. Folketinget kan ved en ændring af medieansvarsloven fastsætte nødvendige procedureregler for nævnets optagelse af sager af egen drift og i den forbindelse præcisere, at muligheden skal benyttes.

Omkostninger og betaling

Udgifterne til Pressenævnet skal ifølge medieansvarsloven dækkes af medieorganisationer efter en fordeling, der fastsættes af Justitsministeriet i forretningsordenen (§ 52, stk.2).

Folketingets kulturudvalg og retsudvalg har opfordret justitsministeren til at tage en dialog med mediebranchen om en ændring af Pressenævnets finansiering så medier, der gentagne gange har klagesager i Pressenævnet, skal betale mere til nævnets virksomhed.

En sådan ændring har principiel betydning og bør ikke fastsættes i forretningsordenen, med ved ændring af loven. I det svenske presseetiske system fastsættes gebyrer for fældende kendelser efter faste takster afhængigt af mediets udbredelse. Kriteriet ved en danske ordning bør ligeledes være

³¹ Se case of Times Newspapers LTD v. The United Kingdom, judgment 10 March 2009 om "the single publication rule" og "the internet publication rule"

³² Pressenævnet 111/1997

fældende kendelser og ikke antal klagesager mod et medie. En sådan gebyrordning kan betyde, at medier, der ikke taber sager i Pressenævnet, slipper for at bidrage så meget som i dag til dækning af Pressenævnets omkostninger.

Bøder, økonomisk godtgørelse og erstatning

Sanktioner for overtrædelse af lovgivningen hører under domstolene. Det gælder både straf, erstatning til krænkede for økonomisk skade og godtgørelse for tort ved ikke-økonomisk skade.

Indførelse af bøder i et presseetisk klagesystem, som partierne i det britiske parlament har aftalt i marts 2013, og EU-rapporten anbefalede tidligere på året, er retssikkerhedsmæssigt meget betænkeligt, fordi presseetiske klagenævn ikke kan leve op til domstolenes standarder for bevisførelse. Ved indførelse af bødesanktioner vil presseetiske klagenævn blive juridiske kamppladser uden at kunne leve op til kravene herfor, og de vil i takt hermed miste betydning som omdrejningspunkter for presseetisk udvikling.

Folketingets kulturudvalg og retsudvalg overvejede i deres første beretning i 2012 at give Pressenævnet kompetence til at pålægge bøder, men grundloven værner mod en sådan ordning. Ordene i grundlovens § 77 "dog under ansvar for domstolene" betyder, at bødestraf for overtrædelse af ytringsfrihedens grænser skal fastsættes af en domstol, og det vil også gælde eventuelle bøder for overtrædelser af de presseetiske retningslinjer.

Folketingsudvalgene har i beretningen i marts 2013 opfordret Justitsministeriet til at overveje om domstolenes udmåling af økonomiske godtgørelse ved krænkelser giver tilstrækkelig beskyttelse. Spørgsmålet er om større godtgørelser er vejen frem. Højesteret har f.eks. i en principiel nyere dom udmålt en godtgørelse på 75.000 kr. for krænkelser ved paparazzi-fotografering og publicering af billeder af en topløs kvinde på en strand.³³

Godtgørelser til krænkede personer kan ikke tage højde for, om der er tale om en enkeltstående overtrædelse ved et medie eller gentagne, systematiske krænkelser rettet mod forskellige personer. Bødestraffe giver derimod mulighed for gentagelsesvirkning, og medieansvarsloven har en regel om forhold, der kan tillægges vægt ved udmåling af bøder (§ 26, stk.2).

Ved en ændring af medieansvarsloven kan det overvejes at præcisere, at der kan lægges vægt på gentagne overtrædelser af straffelovens regler om beskyttelse af privatliv. Det vil være juridisk vanskeligt at formulere en operationel regel, der kan ramme lovovertrædelser, der bærer præg af forretningsstrategi, men det er værd at overveje. Vanskelighederne skyldes bl.a., at straffesager mod medier typisk behandles i den civile retsplejes former uden medvirken af anklagemyndighed og uden systematisk samling af retspraksis.

7. Behov for supplerende etiske retningslinjer fra de enkelte medier

Nogle medier supplerer de generelle presseetiske retningslinjer med egne etiske retningslinjer, der dels kan tegne en profil for mediet dels kan styrke grundlaget for etiske diskussioner og ansvarlig handling.³⁴ Egne etiske retningslinjer har i øvrigt den fordel, at de hurtigt kan ændres i takt med nye problemstillinger og tekniske muligheder.

³³ Ugeskrift for Retsvæsen 2010.2448

³⁴ Journalistica nr. 1, 2006, "Presseetisk kontrol" af Annegrete Skovbjerg og Oluf Jørgensen

Efter ændringen af de generelle presseetiske retningslinjer i foråret 2013 skal de enkelte medier udarbejde og publicere en synlig og klar vejledning om klage til mediet over ikke-redigerede debatindlæg på mediets websider. I den forbindelse er det nærliggende, at mediet giver brugerne pejlemærker for hvilken bistand krænkede personer kan forvente fra mediet.

Netpublicering giver nemme muligheder for at fjerne oplysninger ved sletning eller deaktivering. Medier og arkiver kan imødekomme ønsker om beskyttelse og f.eks. hjælpe en person, der har lavet en dumhed i de unge år, med at få fjernet synlige spor. Den nemme adgang til at fjerne oplysninger rummer også en fare for, at vigtig dokumentation går tabt. I efteråret 2012 ville journalist Jan Kjærgaard Ekstra Bladet f.eks. gerne have fjernet en historie, han havde aftalt med den tidligere skatteministers spindoktor, og redaktøren og InfoMedia syntes i første omgang, at ønsket skulle imødekommes.³⁵

Den Europæiske Menneskeretsdomstol har fastslået, at informations- og ytringsfriheden har særlig vægt ved medier, der formidler information og debat om forhold, der har samfundsmæssig interesse. Her har pressen den vitale opgave som "public watchdog".³⁶ Domstolen har i en nyere dom betonet internetarkivers betydning for uddannelse og historisk research. I tillæg til den primære rolle som "public watchdog" i dagens samfund har pressen en væsentlig opgave i at fastholde og give offentlig adgang til arkiver med tidligere publicerede nyheder.³⁷

På den ene side skal den nemme løsning at fjerne oplysninger bruges med respekt for den historiske værdi. På den anden side kan langtrukken publicering om private og følsomme forhold være stærkt belastende. De generelle presseetiske retningslinjer fik ved ændringen i foråret 2013 et punkt, der peger på problemstillingen, men overlader løsningen til redaktionen ved det enkelte medie. Der er behov for, at de enkelte medier selv offentliggør retningslinjer for fjernelse af krænkende oplysninger, der ikke har historisk betydning. Beskyttelse kan f.eks. ske ved anonymisering eller ved deaktivering, hvor oplysninger fortsat opbevares på et lukket område, der giver mulighed for senere dokumentation samtidig med, at yderligere spredning undgås.³⁸

Webpublicering giver ikke blot nye problemer, men giver også nye muligheder for dokumentation, der kan bidrage til løsninger. Det er teknisk muligt at sørge for link, der ikke kun går bagud til tidligere artikler, men også går fremad mod senere artikler, hvor det f.eks. kan fremgå, at person er blevet frikendt. De teknologiske muligheder vil blive udviklet og de enkelte medier kan hurtigt tilpasse egne retningslinjer til de praktiske muligheder.

Brugen af anonyme kilder er et vigtigt spørgsmål for presseetikken, og den konkrete stillingtagen til brug af kildebeskyttelse er nødvendigvis overladt til den enkelte redaktion. Domstole kan ikke forudsætte, om kilden er whistleblower eller spindoktor, når de tager stilling til om en journalist eller redaktør kan få vidnefritagelse.³⁹

³⁵ "EB-artikler er genskabt i Inomedia", JyllandsPosten 4.9.2012

³⁶ Observer and Guardian v. The United Kingdom, EMD 26. November 1991 og en lang række senere domme

³⁷ Case of Times Newspapers LTD v. The United Kingdom, judgment 10 March 2009

³⁸ Se Pressens Faglige Udvalgs principudtalelse om rettelser på nettet, 27.4.2004 med ændringer 20.11.2007

³⁹ Se Lars Bjerg, "Hvem siger det? – anonymitet – ytringsfrihedens alkohol", kapitel i denne bog

Det er vigtigt for mediernes brugere at vide om, et medie forbeholder beskyttelse til kilder, der i situationen er whistleblowere og vil være truet ved identifikation, eller medier også giver beskyttelse til kilder, der i situationen er magtens repræsentanter f.eks. spindoktorer. De generelle presseetiske retningslinjer indeholder ikke et punkt om anonyme kilder, og det er derfor oplagt, at et seriøst medie markerer en linje i mediets egne etiske retningslinjer.

Det kunne overvejes at indføre en regel i medieansvarsloven om, at medier, der er omfattet af loven, skulle supplere de generelle etiske retningslinjer med egne retningslinjer. Der kan hentes en vis inspiration fra indførelsen af CSR-krav i årsregnskabsloven til større virksomheder om offentliggørelse af retningslinjer for samfundsansvar. Eventuelle krav i medieansvarsloven kunne tilpasses f.eks. kunne CSR-kravet om årlig rapportering erstattes med krav til medier om at etablere rammer for kritisk debat om mediets etik.

Et lovkrav om egne retningslinjer kunne styrkes med adgang for Pressenævnet til at pålægge medier at markere egne retningslinjer for særlige presseetiske emner f.eks. brug af anonyme kilder, kontrolrutiner for debatindlæg og offentlig adgang til digitale arkiver.

8. Sammenfatning

Medieansvarsloven har stor betydning for informations- og ytringsfriheden. Loven er fra 1992, og markante ændringer i medielandskabet giver behov for et større eftersyn af lovens regler. Det er på tide at gøre loven teknologineutral og sikre større klarhed om ansvarsplacering ved publicering af oplysninger fra anonyme kilder og debatindlæg på mediers websider. Ved en revision bør det markeres i loven, at reglerne skal anvendes i overensstemmelse i Den Europæiske Menneskeretskonvention, og at den redaktionelle frihed skal respekteres.

Brancheorganisationen Danske Medier og Journalistforbundet har i foråret 2013 ajourført og styrket de presseetiske retningslinjer. Andre ændringer i det presseetiske klagesystem, der er behov for, må ske ved ændringer i medieansvarsloven. Det gælder forlængelse af klagefristen, procedureregler for at Pressenævnet kan optage sager af egen drift og omlægning af mediernes betaling af nævnets omkostninger til gebyrer for fældende kendelser.

Det danske presseetiske klagesystem er i internationale sammenhænge ofte blevet kritiseret for at være lovbestemt, og ved en revision er der grund til at overveje lovreguleringens nærmere udformning. Med den rette udformning kan lovbestemte rammer gøre uafhængigheden i forhold til både staten og branchen mere sikker end en ordning, der er oprettet i branchens eget regi. Men det er vigtigt at undgå regler, der kan skabe tvivl om nævnets uafhængighed, og Justitsministeriets kompetence til at beskikke nævnets medlemmer og fastsætte nævnets forretningsorden bør afskaffes.

Lovmæssige rammer, der sikrer nævnet uafhængighed, i kombination med presseetiske retningslinjer, der er vedtaget af Danske Medier og Journalistforbundet, vil være et godt grundlag for det presseetiske klagesystem. Det er vigtigt at fastholde, at nævnet har en sammensætning, der både giver juridisk ekspertise, repræsentation for offentlighedens interesser og indsigt i journalistik og medieforhold.

Pressenævnets reaktioner i form af pålæg til mediet om publicering af nævnets kritik er meget relevante for mediernes brugere, og nævnets stramning af kravene til placering og udformning har

stærket reaktionerne. Pressenævnet skal derimod ikke fastsætte bøder, erstatninger eller godtgørelse. Sådanne sanktioner skal afgøres af domstolene på grundlag af overtrædelser af lovregler og almindelige retsgrundsætninger. Pressenævnet bør ikke gøres til en juridisk kampplads, men gerne styrkes som omdrejningspunkt for den presseetiske udvikling.

De generelle presseetiske retningslinjer tager ikke stilling til alle væsentlige presseetiske problemstillinger, og der er behov for supplerende retningslinjer fra de enkelte medier. Nogle problemstillinger kræver hurtig tilpasning i takt med nye teknologiske muligheder og er derfor mere velegnede for mediers egne retningslinjer f.eks. om fjernelse af krænkelser fra websider.

Andre etiske problemstillinger er vanskelige at opnå enighed om ved fælles retningslinjer for branchen f.eks. brugen af kildebeskyttelse. Det er vigtigt for mediernes brugere, at det enkelte medie tydeligt markerer sine egne retningslinjer, om det forbeholder kildebeskyttelse til whistleblowere, eller det også sikrer anonymitet til kilder, der i situationen er magtens repræsentanter.

Medieansvarsloven er bl.a. grundlag for særlige regler for ansvarsplacering og det presseetiske klagesystem. Disse særregler kan og skal ikke gælde for alle medier inklusive hjemmesider og sociale medier i et vildtvoksende, broget medielandskab. Der må nødvendigvis ske en afgrænsning bl.a. fordi lovens hovedprincip om redaktøransvar forudsætter redigering. Der er grund til at overveje, om medieansvarslovens skal forbeholdes journalistisk produktion.

Der er også grund til overveje om den gældende tilmeldingsordning for internetmedier bør omfatte alle medietyper. Medieansvarslovens rettigheder og pligter er bedst egnede for medier, der selv lægger vægt på kvalitet. En tilmeldingsordning, der bygger på frivillighed, har den fordel, at den sikrer, at medier, der er omfattet af særreglerne, selv er klar over disse vilkår. Andre medier vil være omfattet af de almindelige regler for ansvarsplacering.

Medieansvarsloven sikrer Pressenævnets uafhængighed, mens de presseetiske retningslinjer fortsat bliver fastsat af branchens egne organisationer jævnfør ajourføringen og opstramningen i 2013. Det kan give god mening, hvis tilslutning til det presseetiske system bygger på en tilmeldingsordning, hvor det enkelte medie frivilligt forpligter sig til at tage presseetikken alvorligt.

Styrkelse af informations- og ytringsfrihed, redaktionel uafhængighed, klarhed om ansvarsplacering og presseetik kan ved en revision af medieansvarsloven blive passende formål.

Michelle Argir Simonsen

Fra: Karin Løntoft Degn-Andersen [kda@dmjx.dk]
Sendt: 22. august 2013 13:58
Til: ÆLovkvalitetskontoret (951s08); Michelle Argir Simonsen
Cc: sekretariat; Oluf Jørgensen
Emne: Tilføjelse til høringssvar

I forlængelse af høringssvaret fra Danmarks Medie- og Journalistuddannelse vedr. udkast til lovforslag til Lov om ændring af medieansvarsloven skal jeg gøre opmærksom på, at bogen, som omtales i vores høringssvar, udkommer i starten af oktober. Det vedhæftede kapitel er kun til orientering og må ikke publiceres uden tilladelse fra forlaget.

Venligst

KARIN LØNTOFT DEGN-ANDERSEN
TEAMANSVARLIG - FULDMÆGTIG

OLOF PALMES ALLE 11
DK-8200 AARHUS N

TEL +45 89 440 402
MOB +45 20 36 50 93
MAIL [KDA@DMJX.DK](mailto:kda@dmjx.dk)

[WWW.DMJX.DK](http://www.dmjx.dk)

SJ20130829085224344 [DOR882364]

Fra: Dansk Presseforbund [info@danskpresseforbund.dk]
Sendt: 27. august 2013 21:34
Til: Justitsministeriet
Emne: SV: Svar vedr. Udkast til lovforslag til Lov om ændring af medieansvarsloven
(Forlængelse af klagefrist og opbevaringsperiode)

Kære Dinna Hallenberg Olsen

Dansk Presseforbund har nu gennemset/læst de forskellige forslag til ændring af medieansvarsloven og kan meddele, at vi ikke har nogen kommentarer til de foreslåede ændringer, altså OK fra vor side.

Med venlig hilsen
på vegne af
Dansk Presseforbund
Vigerslevvej 266 B
2500 Valby
Tlf.: 36440101

Henri Gorm Jensen, formand

Fra: Justitsministeriet [mailto:jm@jm.dk]
Sendt: 25. juni 2013 16:15
Til: dommerforeningen@gmail.com; kolding@domstol.dk; kobenhavn@domstol.dk;
bro001@politi.dk; slrtv@slrtv.dk; holbaek@domstol.dk; drrb@drb.dk;
aarhus@domstol.dk; info@danskpresseforbund.dk; info@arf.dk; hjorring@domstol.dk;

glostrup@domstol.dk; randers@domstol.dk; naestved@domstol.dk;
frederiksberg@domstol.dk; bornholm@domstol.dk; svendborg@domstol.dk;
roskilde@domstol.dk; odense@domstol.dk; nykobing@domstol.dk; lyngby@domstol.dk;
horsens@domstol.dk; holstebro@domstol.dk; aalborg@domstol.dk;
helsingor@domstol.dk;
esbjerg@domstol.dk; hillerod@domstol.dk; viborg@domstol.dk;
sonderborg@domstol.dk;
herning@domstol.dk; tv3@viasat.dk; direktion@tv2oj.dk; direktion@tv2east.dk;
direktion@tv2nord.dk; redaktionen@tv2lorry.dk; direktion@tv2fyn.dk;
direktion@tv2bornholm.dk; jura@tv2.dk; halo@tv2syd.dk; jvbr@tvmidtvest.dk;
tdc@tdc.dk; info@stofa.dk; info@sbstv.dk; post@kulturstyrelsen.dk;
info@pro-f.dk;
\$Presseævnnet (955sekr); dfi@dfi.dk; ks@ks.dk; info@koda.dk; itek@di.dk;
itb@itb.dk; info@komc.dk; ck@fda.dk; fbr@fbr.dk; forbrugerombudsmanden@kfst.dk;
journalen@dr.dk; mv@kulturcenter.dk; dj@journalistforbundet.dk;
mail@danskemedier.dk; daf@annoncoer.dk; info@dmjx.dk; copydan@copydan.dk;
samfund@advokatsamfundet.dk; hoeringer@dommerfm.dk; politi@politi.dk;
rigsadvokaten@ankl.dk; post@oestrelandsret.dk; gramex@gramex.dk;
post@vestrelandsret.dk
Emne: Udkast til lovforslag til Lov om ændring af medieansvarsloven (Forlængelse af klagefrist og opbevaringsperiode)

Hermed sender Justitsministeriet høring over udkast til forslag til lov om ændring af medieansvarsloven (Forlængelse af klagefrist og opbevaringsperiode).

Høringsfristen er fredag d. 23. august 2013.

Se venligst vedhæftede filer.

Med venlig hilsen

Dinna Hallenberg Olsen
Assistent

Fælles service
Slotsholmsgade 10

1216 København K
www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

SJ20130829085224344 [DOR882364]

København d. 02-07-2013

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K
e-mail: lovkvalitetskontoret@jm.dk; mar@jm.dk

**DILEMs kommentar til udkast til forslag om ændring af medieansvarsloven.
(Forlængelse af klagefrist og opbevaringsfrist.)**

Justitsministeriets lov kvalitetskontor har ved mail af 25.06.13 bedt om bl.a. DILEMs kommentarer til ovenstående.

DILEM har haft lov kvalitetskontorets høringsbrev, selve lovforslaget m.m. til høring i vor bestyrelse.

Vi glæder os over at fristerne vedr. klager m.m. forlænges. Dette skulle øge den demokratiske proces, fristen øges do ikke så meget at demokrati processen sander fremskrift m.m. til

Med venlig hilsen

Daglig leder
2291 2574

Formand: Alex Heick. Tonemestervej 9, 2400 Kbh. NV - alexheick@dadlnet.dk

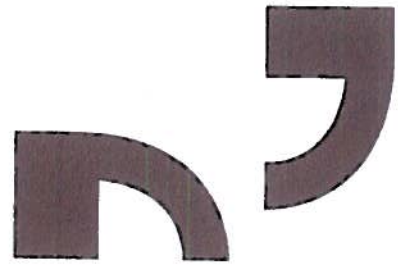
Sekretariatschef: Mogens Videbæk – mv@kulturcenter.dk

Sekretariat:

Drejervej 17.3. 2400 København NV, tlf. 22912574

21 aug 13

Lovkvalitetskontoret@jm.dk

Høringssvar vedr. ændring af medieansvarsloven

Dansk Journalistforbund kan tilslutte sig, at det er en fornuftig beslutning at ændre medieansvarsloven for så vidt angår klagefristerne og som følge heraf opbevaringsperioden.

Forslaget om at ændre den nuværende klagefrist fra 4 til 12 uger, da det giver en krænket part længere tid til at træffe beslutning om en klage til Pressenævnet, er fornuftig. For personer i ekstreme situationer kan det give god mening, da formålet med Pressenævnet er, at der skal være en god, enkel og let adgang for en krænket part til at klage over et medie.

Venlig hilsen

Mogens Blicher Bjerregård

Dansk Journalistforbund

Dansk Journalistforbund
medier & kommunikation

The Danish Union of Journalists

Gammel Strand 46
1202 København K
Danmark

+45 3342 8000
dj@journalistforbundet.dk
journalistforbundet.dk

DANSKE MEDIER

Pressens Hus
Skindergade 7
DK-1159 København K

Telefon 3397 4000
Telefax 3314 2325

info@danskemedier.dk
www.danskemedier.dk

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Sendt pr. email til lov kvalitetskontoret@jm.dk
med kopi til mar@jm.dk

21. august 2013

Høringssvar vedr. forslag til lov om ændring af medieansvarsloven

Danske Medier har med tak modtaget Justitsministeriets høring over udkast til forslag til lov om ændring af medieansvarsloven.

Foreningen har ingen kommentarer til de i lovudkastet foreslåede ændringer vedrørende forlængelse af klagefrist og opbevaringsperiode, som i øvrigt harmonerer med foreningens nu afsluttede arbejde med justering af de vejledende regler for god presseskik, der blandt andet havde til formål at lette adgangen til at klage over medierne.

Danske Medier står naturligvis til rådighed, såfremt foreningens bemærkninger ønskes uddybet. Henvendelser herom kan rettes til cheffjurist Holger Rosendal på telefon 3397 4000 eller email hrd@danskemedier.dk.

Med venlig hilsen
Danske Medier

Christian Kierkegaard
Journalistisk direktør

SENDT PR. EMAIL:

lovkvalitetskontoret@jm.dk og mar@jm.dk

Justitsministeriet

Lovkvalitetskontoret

Att.: Michelle Argir Simonsen

DR Jura Politik Strategi

DR Byen

Emil Holms Kanal 20

DK-0999 København C

T +45 3520 3040

www.dr.dk

Peter Skov

D +45 3520 3622

E pets@dr.dk

22. august 2013

Ref.: 2013-777-0009 Udkast til forslag til lov om ændring af medieansvarsloven

Justitsministeriet har ved brev af 25. juni 2013 sendt et udkast til lovforslag om ændring af medieansvarsloven i høring. DR har følgende bemærkninger.

Lovforslaget har til formål at forbedre klagemulighederne over de danske medier. Det anføres blandt andet i bemærkningerne til lovforslaget, at forlængelse af klagefristerne er begrundet i, at klagere kan have vanskeligt ved at overskue klagemulighederne, mens de fx bliver omtalt i medierne.

Det fremgår af forslagets § 1, pkt. 3, 4 og 5, at klagefristerne udvides fra 4 uger til 12 uger.

Klagefristen til mediet

DR anerkender, at klagefristen til DR i få konkrete tilfælde kan fremstå kort for en person/virksomhed, der har været omtalt eller medvirket i DRs produktioner, og DR er derfor ikke afvisende overfor, at fristen for at indbringe en klage til DR i henhold til medieansvarslovens § 34, stk. 3 udvides i et vist omfang. Det synes dog unødvendigt at udvide fristen til 12 uger, idet en klagefrist på fx 8 uger efter DRs opfattelse vil gøre det muligt for de klageberettigede at få tilstrækkelig overblik over sagen til at indbringe den for DR.

Klagefristen til Pressenævnet

Lovforslagets § 1, pkt. 3 medfører desuden, at klagefristen for indbringelse af DRs afgørelse til Pressenævnet ligeledes udvides til 12 uger. DR anser denne udvidelse af klagefristen for uhensigtsmæssig. Ud fra den betragtning, at klager allerede ved indbringelse af sagen til DR har haft minimum 4 uger (og ifølge lovforslaget 12 uger) til at vurdere, hvorvidt denne ønsker at klage til DR, er det DRs opfattelse, at den nuværende klagefrist på 4 uger til Pressenævnet er tilstrækkeligt til at vurdere, hvorvidt sagen ønskes indbragt for Pressenævnet. DR lægger i den forbindelse vægt på, at Klager på dette tidspunkt i klageprocessen har dannet sig det nødvendige

overblik over klagen og at der derfor ikke er behov for en udvidelse af fristen. Når DR besvarer programklager, fremsendes samtidig en klagevejledning til Pressenævnet med angivelse af klagefrist. Klagere, der ønsker at indbringe DRs afgørelse for Pressenævnet, er således bekendt med, at en forudsætning for at klage til Pressenævnet er, at den angivne klagefrist overholdes.

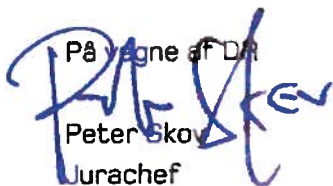
Det presseetiske klagesystem er oprettet som et alternativ til prøvelse af en sag ved domstolene, idet systemet efter hensigten søger at tilbyde en omkostningsfri, hurtig og mere diskret sagsbehandling i forhold til de belastninger, der er forbundet med en retssag ved domstolene. Såfremt klagefristerne udvides i det omfang, som er skitseret i lovforslaget, vil muligheden for en hurtig sagsbehandling forspildes, idet sagsbehandlingstiden i høj grad vil nærme sig domstolenes, hvorved Pressenævnets rolle i forhold til domstolene vil blive yderligere svækket. DR finder det således betænkeligt at forlænge fristerne i det omfang, som er skitseret i lovforslaget.

Mediernes frist

Medieansvarslovens § 46 skal sikre, at Pressenævnet kan behandle sagen så hurtigt som muligt, og at et massemedie ikke kan forhale sagen ved at undlade at svare på en henvendelse fra nævnet. Der er i loven angivet en frist på 7 dage. Det er på nuværende tidspunkt vanskeligt at overholde denne frist, som i øjeblikket kun undtagelsesvist bliver forlænget fra Pressenævnets side. Klagesvar til Pressenævnet bliver i DR udarbejdet af en række personer fra den programproducerende redaktion og den juridiske afdeling og klagesvaret skal endeligt godkendes af hhv. den programproducerende direktør, Lytter- og Seerredaktøren samt Generaldirektøren, inden det bliver indsendt til Pressenævnet.

Det er således DRs opfattelse, at den i § 46 angivne frist allerede på nuværende tidspunkt er for kort, og at fristen bør forlænges til ikke under 4 uger, uanset om lovforslaget vedtages i nuværende udformning.

Det bemærkes at en forlængelse af de øvrige frister under alle omstændigheder vil forlænge klageprocessen betydeligt og at Pressenævnets selv med de nuværende frister har lange sagsbehandlingstider. En beskeden forlængelse af mediernes svarfrist vil derfor ikke have en negativ indvirkning af betydning på klageordningen.

På vegne af DR

Peter Skov
Jurachef

Michelle Argir Simonsen

Fra: Eva Vindsebæk Sjøgren (KFST) [evs@kfst.dk]
Sendt: 3. juli 2013 09:23
Til: Æ Lovkvalitetskontoret (951s08)
Cc: Michelle Argir Simonsen
Emne: Vedr.: Høring over udkast til forslag til lov om ændring af medieansvarsloven (Forlængelse af klagefrist og opbevaringsperiode)

Forbrugerombudsmanden har modtaget Justitsministeriets høring over udkast til forslag til lov om ændring af medieansvarsloven (Forlængelse af klagefrist og opbevaringsperiode).

Vi skal meddele, at vi ikke har bemærkninger til udkastet.

Med venlig hilsen
På Forbrugerombudsmandens vegne

Eva Sjøgren

Fuldmægtig, cand.jur.
Direkte tlf.: 4171 5084
E-mail: evs@kfst.dk

FORBRUGEROMBUDSMANDEN
Carl Jacobsens Vej 35
2500 Valby
Tlf. +45 4171 5151

Michelle Argir Simonsen

Fra: Nanna Vejen Snitkjær (KFST) [nvh@kfst.dk]
Sendt: 9. august 2013 12:21
Til: ÆLovkvalitetskontoret (951s08); Michelle Argir Simonsen
Cc: 1 - KFST DS; 1 - DEP OM2 (enhedspostkasse); Sanne Olsen (DEP); Søren Bo Rasmussen (KFST); Jacob Borum (KFST)
Emne: SV: Udkast til lovforslag til Lov om ændring af medieansvarsloven (Forlængelse af klagefrist og opbevaringsperiode)
docId: http://101vs093/sjdep09p/DOK872772
SJ: -1

Til Justitsministeriet

Justitsministeriet har sendt udkast til lovforslag til Lov om ændring af medieansvarsloven i høring hos Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har ingen bemærkninger til udkastet.

Til orientering oplyses, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen er sekretariat for Konkurrencerådet. I den egenskab er styrelsen en uafhængig konkurrencemyndighed. Høringssvaret er afgivet som konkurrencemyndighed.

Med venlig hilsen

Nanna Vejen Snitkjær
Fuldmægtig/Head of Section
Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen/
Danish Competition and Consumer Authority Direkte +45 4171 5230 E-mail nvh@kfst.dk

Carl Jacobsens Vej 35
2500 Valby
Tlf. +45 4171 5000

Vi arbejder for velfungerende markeder.

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Justitsministeriet [<mailto:jm@jm.dk>]

Sendt: 25. juni 2013 16:15

Til: dommerforeningen@gmail.com; kolding@domstol.dk; kobenhavn@domstol.dk; bro001@politi.dk; slrtv@slrtv.dk; holbaek@domstol.dk; drb@drb.dk; aarhus@domstol.dk; info@danskpresseforbund.dk; info@arf.dk; hjorring@domstol.dk; glostrup@domstol.dk; randers@domstol.dk; naestved@domstol.dk; frederiksberg@domstol.dk; bornholm@domstol.dk; svendborg@domstol.dk; roskilde@domstol.dk; odense@domstol.dk; nykobing@domstol.dk; lyngby@domstol.dk; horsens@domstol.dk; holstebro@domstol.dk; aalborg@domstol.dk; helsingor@domstol.dk; esbjerg@domstol.dk; hillerod@domstol.dk; viborg@domstol.dk; sonderborg@domstol.dk; herning@domstol.dk; tv3@viasat.dk; direktion@tv2oj.dk; direktion@tv2east.dk; direktion@tv2nord.dk; redaktionen@tv2lorry.dk; direktion@tv2fyn.dk; direktion@tv2bornholm.dk; jura@tv2.dk; halo@tvsvd.dk; jvbr@tvmidtvest.dk; tdc@tdc.dk; info@stofa.dk; info@sbstv.dk; post@kulturstyrelsen.dk; info@pro-f.dk; \$Pressenævnet (955Sekr); dfi@dfi.dk; 1 - KS Konkurrencestyrelsens officielle postkasse; info@koda.dk; itek@di.dk; itb@itb.dk; info@komc.dk; ck@fda.dk; fbr@fbr.dk; 1 - KFST Forbrugerombudsmanden (KFST); journalen@dr.dk; mv@kulturcenter.dk; dj@journalistforbundet.dk; mail@dansekemedier.dk; daf@annoncoer.dk; info@dmjx.dk; copydan@copydan.dk; samfund@advokatsamfundet.dk; hoeringer@dommerfm.dk; politi@politi.dk; rigsadvokaten@ankl.dk; post@oestrelandsret.dk; gramex@gramex.dk; post@vestrelandsret.dk
Emne: Udkast til lovforslag til Lov om ændring af medieansvarsloven (Forlængelse af klagefrist og opbevaringsperiode)

Hermed sender Justitsministeriet høring over udkast til forslag til lov om ændring af medieansvarsloven (Forlængelse af klagefrist og opbevaringsperiode).

Høringsfristen er fredag d. 23. august 2013.

Se venligst vedhæftede filer.

Med venlig hilsen

Dinna Hallenberg Olsen
Assistent

Fælles service
Slotsholmsgade 10
1216 København K
www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Justitsministeriet

Lovkvalitetskontoret

J. nr. 2013-777-00009

(Sendes pr. mail til lovkvalitetskontoret@jm.dk
med kopi til mar@jm.dk)

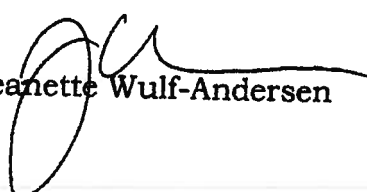
Den 8. juli 2013

Sag nr. 13-710-00290

Justitsministeriet har ved høringsbrev af 25. juni 2013 anmodet Pressenævnet om en udtalelse om ministeriets udkast til forslag til Lov om ændring af medieansvarsloven (Forlængelse af klagefrist og opbevaringsperiode).

Pressenævnet skal i den forbindelse oplyse, at nævnet ikke har nogen bemærkninger til de forslåede ændringer af medieansvarsloven.

Med venlig hilsen

Jeanette Wulf-Andersen

DANMARK

Justitsministeriet
Lovkvalitetskontoret
Att.: Michelle Argir Simonsen

Sendt til lovkvallitetskontoret@jm.dk og mar@jm.dk

Odense, den 20. august 2013
SAG-2013-00434

Vedr.: Deres ref. nr. 2013-777-0009

Udkast til forslag til lov om ændring af medieansvarsloven (Forlængelse af klagefrist og opbevaringsperiode)

Hermed anderkendes modtagelsen af Justitsministeriets høringsbrev af 25. juni 2013, hvori der anmodes om en udtalelse om ovennævnte udkast til forslag til lov om ændring af medieansvarsloven.

TV 2|DANMARK A/S har følgende kommentarer til forslaget:

Ad forslagets pkt. 3, 4 og 5:

Da Pressenævnet i sin tid blev etableret, var det blandt andet ud fra ønsket om at etablere en hurtig klagemulighed for personer, der følte sig krænket af medieme. Af forarbejderne til loven fremgår det, at man dengang nøje overvejede fordele og ulemper ved etableringen af et lovfæstet nævn, ligesom sagsbehandlingen for nævnet var genstand for grundige overvejelser.

Den gældende 4-ugers klagefrist blev således fastsat efter nøje overvejelser.

Efter TV 2|DANMARK A/S' opfattelse har erfaringen vist, at fristens længde underbygger hensigten med Pressenævnet og det alternative klagesystem.

TV 2 | DANMARK A/S

ODENSE
Rugaardsvej 25
5100 Odense C · Danmark
Tel. +45 65 91 91 91
Fax +45 65 91 33 22

KØBENHAVN
Teglhølm Allé 16
2450 København SV · Danmark
Tel. +45 39 75 75 75
Fax +45 39 75 75 00

CVR-nr. 10 41 34 94

www.tv2.dk
www.tv2mediaforum.dk
e-post@tv2.dk

Hvis fristen forlænges, vil det efter TV 2|DANMARK A/S' opfattelse betyde, at muligheden for en hurtig sagsbehandling forspildes, og dermed svækkes nævnets rolle som alternativ til de almindelige domstole. Forlænges klagefristen, må det forventes, at klagerne i stigende omfang vil bruge de forlængede frister til at detaljere klagerne, ofte med advokatbistand, og det vil medføre, at medierne også må indrømmes længere frister til besvarelse af klagerne.

For medier, hvis indhold produceres af eksterne uafhængige producenter, vil en forlængelse af klagefristen også betyde vanskeligheder med at indhente kommentarer til klagerne, da redaktionerne ofte vil være spredt for alle vinde, når klagen modtages.

TV 2|DANMARK A/S anerkender, at klagefristen på 4 uger, kan være kort for personer, der medvirker i en historie, der omtales over længere tid i pressen, men klager fra sådanne personer udgør et lille mindretal af klagerne. For at undgå at sådanne personer afskæres fra at klage, kunne man i stedet indføre en undtagelsesbestemmelse, hvorefter nævnet i særlige tilfælde, hvor nævnet finder det undskyldeligt, at klagen ikke er fremsendt inden for 4-ugers fristen, har mulighed for at dispensere for fristen, således at klager modtaget efter 4-ugers fristen, men inden for 8-12 uger fra oplysningerne har været offentliggjort, kan tages under behandling.

Ad forslaget pkt. 1 og 2:

For så vidt angår forslagets bestemmelser om forlængelse af opbevaringsforpligtelsen har TV 2|DANMARK A/S ingen bemærkninger, idet en dispensationsmulighed som omtalt ovenfor nødvendiggør, at opbevaringsforpligtelsen gælder i hele den periode, hvor klagen kan admitteres.

Med venlig hilsen

Lisbeth Øvst

Juridisk chef

TV 2 | DANMARK A/S

Østre Landsret
Præsidenten

Den 10 JULI 2013
J.nr. 40A-ØL-31-13
Initmaa

Justitsministeriet
Lovafdelingen/Lovkvalitetskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Justitsministeriet har ved brev af 25. juni 2013 (Sagsnr. 2013-777-0009) anmodet om eventuelle bemærkninger til udkast til forslag til lov om ændring af medieansvarsloven (Forlængelse af klagefrist og opbevaringsperiode).

I den anledning skal jeg meddele, at forslaget ikke giver landsretten anledning til at fremkomme med bemærkninger.

Med venlig hilsen

Bent Carlsen

Vestre Landsret
Præsidenten

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Lovkvalitetskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

J.nr. 40A-VL-36-13
Den 05/08-2013

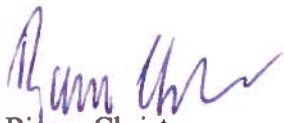
Justitsministeriet har den 25. juni 2013 anmodet om en udtalelse om et udkast til forslag til lov om ændring af medieansvarsloven (Forlængelse af klagefrist og opbevaringsperiode).

I den anledning skal jeg meddele, at udkastet ikke giver landsretten anledning til at fremkomme med bemærkninger.

Denne udtalelse sendes alene elektronisk og efter anmodning til lovkvalitetskontoret@jm.dk med kopi til jm@jm.dk.

Der henvises til sagsnr. 2013-777-0009.

Med venlig hilsen

Bjarne Christensen